

עמ"ת 43529/08/16 - מדינת ישראל נגד דניאל גדידיאן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"ת 43529-08-16 מדינת ישראל נ' גדידיאן(עציר)
לפני כבוד השופטת הדס עובדיה
העוררת
מדינת ישראל
נגד
המשיב
דניאל גדידיאן (עציר)
18 אוגוסט 2016

נוכחים:

ב"כ המשיב עו"ד ניר גדידיאן

ב"כ העוררת עו"ד אבי שגב

המשיב הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי ערר המדינה על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה מיום 16.8.16 לשחרור המשיב בתנאים מגבילים.
2. כנגד המשיב הוגשו כתב אישום ובקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו וזאת ביום 29.6.16. כתב האישום מייחס למשיב 5 אישומים בגין עבירות סחר בסמים מסוכנים מסוג חשיש בלמעלה מ-160 הזדמנויות שונות לאורך תקופה מתמשכת שהתפרשה על פני 4 שנים החל מחודש מאי 2012 ועד סמוך למועד מעצרו. בנוסף, מיוחסת למשיב עבירת החזקת/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית ואיומים.
3. בבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו נטען כי נסיבות העבירות המיוחסות למשיב ומהותן מקימות מספר עילות מעצר, עילת מעצר סטטוטורית שכן המשיב הואשם בעבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים ומסוכנות מועצמת על רקע עברו הפלילי הכולל בין היתר עבירות סחר בסם, שימוש

עמוד 1

בסמים לצריכה עצמית, התנגדות למעצר במספר הזדמנויות, הפרעה לשוטר, איומים, עבירות אלימות אשר בגין חלק מההרשעות בהן ריצה עונשי מאסר בפועל.

4.

ביום 29.6.16 בעת הגשת כתב האישום התבקש שחרור המשיב לחלופת מעצר. המשיב נעצר עד החלטה אחרת ונקבע דיון בבקשה. ביום 5.7.16 התקיים דיון בבית המשפט קמא בבקשת המעצר וביום 18.7.16 קבע כב' בית המשפט קמא כי קיימת תשתית ראיתית לכאורית כנגד המשיב ובנוסף כי יש עילה למעצרו. ביחס לעוצמת הראיות נמצא כי הן לכאורה בעוצמה גבוהה המספיקה להרשעת המשיב בביצוע כל העבירות המיוחסות לו. בית המשפט הנכבד הורה על עריכת תסקיר בעניינו של המשיב על ידי שירות המבחן. לקראת הדיון שנקבע התקבל תסקיר בעניינו של המשיב, להלן: **"התסקיר הראשון"**. בתסקיר הראשון צוין כי המשיב הינו כבן 24 ונשוי מזה כחצי שנה וכי בטרם מעצרו התגורר עם רעייתו ברעננה ועבד בעסקו של בן דודו. בנוסף, נזכרו המסגרת המשפחתית המורחבת שבגדרה פעל המשיב אשר לא תפורט בהחלטה זו לשמירה על פרטיותו של המשיב ומשפחתו ככל הניתן. בנוסף יש בתסקיר התייחסות לילדותו, לשנות התבגרותו ובנוסף נזכר עברו ולרבות ההרשעות הקודמות בעבירות שפורטו לעיל ובכללן עבירות אלימות, ייצוא יבוא מסחר ואספקת סמים מסוכנים, אחזקה בסמים לצריכה עצמית, הפרעת שוטר במילוי תפקידו, שתי עבירות הפרת הוראה חוקית, הפרעה לעובד ציבור בגין נשפט בין היתר פעמיים לעונש מאסר בפועל. על רקע עבר פלילי זה בחן שירות המבחן את התנהלות המשיב בתחום הסמים ולרבות הצריכה ההולכת וגוברת של הסמים על ידו וצמצומה בעת האחרונה הסמוכה למעצר עד להפסקה מוחלטת, לפיה נטען על ידי המשיב. לא הובעה הזדקקות לטיפול על ידי המשיב. שירות המבחן התייחס בנוסף לאישיותו של המשיב ולאופן שבו הוא תופס את עצמו ואת התנהלותו. על פי סקירתו זו והנובע ממנה לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו. נמצא כי למרות שננקטו כנגד המשיב הליכים משפטיים בעבר, לא חווה אותם המשיב באופן שמנע ממנו המשך התנהלות פורצת גבולות ובנוסף נמצא שהסנקציות שהופעלו כנגד המשיב לא דירבנו אותו לשינוי. ומסקנה לפיכך של שירות המבחן היא כי קיים סיכון למעורבות עבריינית סמים חוזרת. חלופה טיפולית נשללה על ידי שירות המבחן לאור שלילת נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרויות על ידי המשיב והחלופה שהוצעה על ידי המשיב לאותה עת, שחרור לביתו בפיקוח אשתו והוריו, נשללה על ידי שירות המבחן הגם שהתרשמות שירות המבחן הייתה כי מדובר באנשים בעלי עמדות נורמטיביות, שהביעו דאגה למצב המשיב ורצו לעזור לו. מעורבותם של ערבים מפקחים אלה להתנהלות היומיומית של המשיב הייתה מצומצמת ונמצא כי הם התקשו לזהות את הבעייתיות המתמשכת אצל המשיב עצמו ונטו להשליך אותה על סביבתו השולית והשלילית. נמצא שאינם יכולים להציב גבולות בפני המשיב.

5.

לאחר שנשללה בתסקיר הראשון החלופה הראשונה, נבחן עניינו של המשיב בשנית על ידי שירות המבחן בתסקיר נוסף מיום 14.8.16 - התסקיר השני. בתסקיר זה נבחנה אפשרות לשחרר את המשיב למעצר בית בביתו של מר אילן סבג שהמשיב עבד אצלו בעבר, המתגורר בפרדס חנה, וכן בפיקוחו ובפיקוח שני ערבים מפקחים נוספים - מכר המשפחה המתגורר ברעננה ומכר נוסף המתגורר בנתניה. אף ערבים מפקחים אלה לא היו ערים לבעייתיות במצבו של המשיב טרם המעצר. וגם לנוכח מעצרו לא בחנו מחדש ערבים המוצעים את תפיסותיהם ביחס למשיב. נמצא כי אינם ערים לסיכון במצבו ולקשיים העלולים להתעורר בחלופה ביתית ממושכת. תפיסתם את אחריותם היא קונקרטי, דיווח על יציאות

ללא אישור בלבד. הערכת שירות המבחן הייתה כי אף ערבים מפקחים אלה יתקשו לזהות אצל המשיב מצבי סיכון ולהוות גורם פיקוחי סמכותי באופן שיצמצם את הסיכון בתנאי מעצר בית. שירות המבחן התייחס אף לאפשרות לשחרר את המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני ושלל אף אפשרות זו בשל מאפייני האישיותיים של המשיב, נטייתו לאימפולסיביות, חוסר גבולות שאינו מונע ממנו מעורבות בסיטואציות עוברות חוק. גם הליכים פליליים ולרבות עונשי מאסר בפועל לא הרתיעו את המשיב מהתנהלות פורצת גבולות וגם הסנקציות לא סייעו לדרבן אותו לשינוי. שירות המבחן צפה שתנאי השחרור שהוצעו אף הם לא יוכלו לגרום לשינוי בהתנהלותו, לרבות פיקוח אלקטרוני, הגם שאף הערבים הנוספים נמצאו בעלי עמדות נורמטיביות אשר הביעו דאגה ורצון לסייע למשיב, התרשמות שירות המבחן היא כי לא יוכלו לצמצם את הסיכון במצבו ולהגביר את יכולתו לעמוד בתנאים, למרות שהסכימו לכך. לאור כל האמור לעיל, ניתנה בסופו של יום המלצה שלילית מצד שירות המבחן אשר לא ראה להמליץ על שחרורו למעצר בית או למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני.

6. ביום 16.8.16 התקיים הדיון בבית משפט השלום. הערבים המפקחים התייצבו לדיון והם נשאלו שאלות על ידי כב' בית המשפט קמא. מר בן הרוש השיב לשאלות בית המשפט וציין בטובו כי הוא ישמח לעזור למשיב שהוא בחור נחמד ומוכר לו ובאופן זה נחקרו גם מר סבג שהצביע על הקשר המשפחתי בינו לבין המשיב, על האירועים המשפחתיים שבהם נכח במשותף, על נכונותו לסייע, ועל האפשרות הממשית להעמיד לרשות המשיב חדר בביתו בפרדס חנה. גם אשת המשיב ואביו.

7. לאחר שהצדדים סיכמו את טענותיהם ניתנה החלטת בית המשפט ונקבע כי לאחר שנשמעו בפניו הערבים המפקחים המוצעים, נמצא כי הרעיה והאב מבלי להטיל בהם דופי לא יוכלו לשמש ערבים מפקחים, ואולם בית המשפט מצא לנכון לקבל את חלופת המעצר המרוחקת בבית מר סבג ובפיקוח המפקחים הנוספים שהביעו עמדות נורמטיביות, דאגה ורצון לסייע למשיב. התרשמות כב' בית המשפט קמא משניים מהמפקחים, מר סבג ומר בן הרוש, היא כקבוע בהחלטה כי מדובר במפקחים ראויים ביותר, נחושים לשמור על המשיב ולאין את מסוכנותו כמו גם החזרתו למסלול נורמטיבי, וגם החלופה מרוחקת מהאיזורים בהם בוצעו העבירות המיוחסות למשיב. בשים לב להלכה שלפיה לא בנקל יסטה בית המשפט מהמלצות שירות המבחן, ראה בית המשפט להעדיף את אשר ראו עיניו ולהורות על שחרור המשיב למעצר בית בבית מר סבג בפרדס חנה בפיקוח מר סבג ומר בן הרוש וזאת בכפוף לתנאים כספיים ובכללם התחייבות עצמית, ערבות צד ג' שתיחתם על ידי הערבים המפקחים בסך 20,000 ₪ כל אחד, ופיקדון בסך 15,000 ₪.

8. נטען על ידי העוררת כי נפלה שגגה מלפני כב' בית המשפט קמא אשר התעלם ממסוכנותו הגבוהה של המשיב כעולה מחומר החקירה בתיק עליו נסמך כתב האישום ואף מהפסיקה הענפה של בית המשפט העליון הקובעת כי יש לנתק את שרשרת הפצת הסמים באיבה וכי מי שנוטל חלק בהפצת הסם ראוי שיעצר עוד קודם משפטו (בש"פ 1747/07). חזקה זו נסמכת על מציאות החיים שלפיה קיים קושי לתת אמון בסוחרים סמים שלא ישובו לעיסוקם המאפשר השגת רווחים קלים תוך נטילת סיכון גדול לסוחרים, לאחרים, לחברה. אם הדבר יתאפשר, אפילו יהיו במעצר בית ימשיכו סוחרים אלו לעסוק במלאכתם ולפיכך ההלכה היא שרק במקרים חריגים יוצאי דופן בהם ניתן להפיג את חזקת המסוכנות

ולהצדיק את השחרור בחלופת מעצר ניתן לשקול זאת.

9. העוררת טוענת כי בית המשפט קמא שגה שלא ייחס משקל ולא יישם את מבחן שני השלבים שנקבעו על ידי בית המשפט העליון. המבחן הראשון עוסק בשאלה האם ניתן לתת אמון במשיב, ורק אם התשובה לשאלה זו חיובית, תיבחן חלופת מעצר בעניינו.

10. בנוסף, שגה כב' בית המשפט קמא שהתעלם מההמלצה השלילית של שירות המבחן ללא תשתית מתאימה וללא הצדקה לחרוג מהמלצותיו ואף תוך התעלמות מנימוקי התסקיר אשר קבע באופן מפורש כי החלופה המוצעת איננה מספיקה. לא מדובר בתסקיר שלילי בלבד אלא תסקיר הנוקט עמדה נחרצת כנגד אפשרות השחרור כשברקע שימוש לרעה בסמים, היעדר טיפול, הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות סמים. במצב דברים זה, יש להותיר את המשיב מאחורי סורג ובריה לפי הנטען.

11. נטען על ידי הסנגור כי לא נפלה שגגה מלפני כב' בית המשפט קמא כלל כי החלטתו לרבות נימוקי מעוגנים היטב בנסיבות ומכל מקום לא נפלה שגגה מעין זו המחייבת התערבות ערכאת הערעור והחלפת שיקול דעת הערכאה המשחררת בשיקול דעתה של ערכאת הערעור. נסיבות ביצוע העבירות הן מכירה של מנות קטנות של סמים מהמדרג הנמוך ביותר של הסמים המסוכנים מסוג חשיש, למכרים מהשכונה, זאת ותו לא. מבלי להתעלם מחומרת העבירות, טוען הסנגור כי שחרור במרחק רב ממקום ביצוע העבירות יכול לספק חלופה משמעותית להותרת המשיב מאחורי סורג ובריה שלא יוכל לחזור על מעשיו תחת עינם הפקוחה של הערבים המפקחים. בית משפט קמא התרשם בעצמו מהמפקחים הערבים ומצא אותם ראויים ובצדק. המשיב לא ימשיך לסחור בסמים בפיקוח ערבים המפקחים המהימנים שמיד ידווחו על כל חריגה מתנאי השחרור אם תהיה. יש להשית את הלב גם לגילו הצעיר של המשיב ולנסיבות חייו, נישואיו, והילד שבני הזוג מצפים לו בעזרת השם. מבוקש על ידי הסנגור להשאיר את החלטת בית המשפט קמא בעינה.

12. אין דעתי כדעתו. להבנתי, לא התקיימו התנאים החריגים לשחרור מי המואשם בעבירות סחר בסמים מסוכנים ולו אף בחשיש ובהחזקתם. במספר עצום של הזדמנויות, למעלה מ-160, לאורך תקופה בת כ-4 שנים, ללא גבולות וללא כל רסן לצורך גריפת רווחים קלים תוך העמדת חיי המשיב, חירותו ואושרה של משפחתו בסיכון.

13. מסקנות תסקיר שירות המבחן והפועל היוצא מהן מעוגנות היטב במחקרו המעמיק של שירות המבחן את אורחות חייו, נסיבות חייו, משפחתו, עמדותיו, תפיסתו העצמית, ילדותו ובכרותו של המשיב ולרבות מעורבותו הפלילית בתחום הסמים. המסקנה המצערת אליה הגיע שירות המבחן ביחס להיעדר היתכנות לקבלת טיפול נסמכת על עמדותיו של המשיב השולל נזקקות טיפולית ותפיסתו את עצמו באופן שלכאורה איננו מתיישב עם התנהלותו ותוצאותיה הרוות האסון ביחס אליו ולכל הסובבים אותו. שירות המבחן, כמו בית המשפט הנכבד, התרשם מהערבים המפקחים המוצעים, מרצונם הטוב, מעמדותיהם הנורמטיביות ומהיותם אנשים חיוביים שומרי חוק. ואולם נמצא על ידי שירות המבחן כי ערבים מפקחים

אלה אינם יכולים לספק מענה מתאים אל מול המשיב לאור עמדותיו הבעייתיות, נטייתו להתנהגות אימפולסיבית, חוסר הגבולות והמעורבות האינטנסיבית בסיטואציות עוברות חוק. הערבים המפקחים הנדרשים אם בכלל קיימת היתכנות לכך לפיקוח ולריסון המשיב הם כאלה היכולים להציב גבולות להתנהגותו ולשמש דמויות סמכותיות לשינוי המקום בו עונשי מאסר בפועל כשלו מלהרתיע את המשיב מלחזור לסורו. נמצא על ידי שירות המבחן כי הערבים המפקחים שנבחנו אינם מסוגלים לספק את הגבולות הנדרשים. כב' בית המשפט קמא עם כל האמפתיה שרכש לערבים המפקחים לא התייחס די הצורך למשימת הפיקוח שאיננה משימה טכנית של דיווח בלבד, אשר שירות המבחן באופן מנומק הסביר מדוע איננה יכולה להיות מקוימת על ידי הערבים המפקחים בנסיבות הנוגעות למשיב עצמו.

14. סבורני כי בנסיבות העניין חל הכלל ביחס לעבירות של סחר בסמים שהוא מעצר ולא שחרור שלפיו בדרך כלל ייטה בית המשפט אופן להמלצה שלילית של שירות המבחן, לא כל שכן להמלצה שלילית נחרצת ומנומקת כנדרש. הסיבות העיקריות לשלילת אפשרות שחרור המשיב לחלופה נוגעות למשיב עצמו ולא לערבים המפקחים ולכן גם התרשמותו הבלתי אמצעית של כב' בית המשפט קמא מהערבים אין די בה כדי להגיע למסקנה שהמשיב ראוי לשחרור וכי ניתן ליתן בו אמון על פי מבחן שני השלבים אשר בגדרו נקבע כי ראשית תיבחן השאלה האם ניתן לתת אמון במשיב ורק אם התשובה לשאלה חיובית תיבחן החלופה אם יש בה כדי לאיין את המסוכנות.

בשים לב למיחוס בכתב האישום למשיב, חומרתו, הרקע של שימוש בסמים בעבר, היעדר טיפול, היעדר כל מוטיבציה לטיפול והכרה בצורך בטיפול, בהרשעות הקודמות, ריבויין, וטיבן, ובכלל זאת עבירות סחר בסמים, אלימות והפרת הוראה חוקית, כל זאת אף בשים לב לגילו הצעיר של המשיב, לא ניתן להורות על שחרור המשיב בתנאים ולפיכך ראיתי לנכון לבטל את החלטת בית משפט קמא ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ניתנה והודעה היום י"ד אב תשע"ו, 18/08/2016 במעמד הנוכחים.

הדס עובדיה, שופטת